

Så vil jeg endelig meget mere. Det kan godt være, at det meget mere har ministeren allerede inde i sit hoved, men så vil jeg gerne have, at det står her. Jeg vil meget mere, jeg vil faktisk, at det her skal hedde et etisk bæredygtighedsregnskab, altså meget mere end miljø, men også meget mere af miljø.

Jeg vil f.eks., at vi skal have arbejdsmiljø ind i det. Det er måske det mest nærliggende. Man skal have bæredygtighed, man skal have noget om produkternes levetid, hvad man har gjort for at forbedre sine produkter i miljøsammenhæng i relation til, at de skal kunne repareres eller genbruges, eller hvordan man kommer af med dem igen, osv.

Jeg vil også gerne, som vist også hr. Søren Kolstrup var inde på, have transportsektoren med heri, men også importører.

Jeg vil gerne, at man får at vide, hvilke krav man stiller til sin leverandør i tredjelande. Det er jo iøjnefaldende dumt, at danske forbrugere interesserer sig for, hvordan vores høns, der lægger deres æg, har det, mens de ikke bekymrer sig om, hvordan det kan lade sig gøre, at vi kan købe tre skjorter i Føtex for 100 kr. Man burde, hvis man kunne lidt almindelig hovedregning, kunne regne ud, at de piger, der sidderovre i Kina og syr de skjorter, ikke får sådan en helt anstændig behandling.

Den slags ting mener jeg også vi skal bygge ind i det her. Det mener regeringen i øvrigt også. Det står der jo noget om i Erhvervsministeriets strategi dk21.

Vi skal have det her udarbejdet til også at omfatte etiske forhold, arbejdsmæssige forhold, bæredygtighedsforhold, produkternes bæredygtighed, levetid og genbrugsmulighed osv. osv. Vi skal meget længere end det, der står her, og derfor kan vi ikke stemme for det i den form, det ligger i her.

Vi skal have specificeret nogle af de ting, selv om man måske ikke er klar til at formulere kravene til de her områder allerede nu. Jeg tror, det kræver temmelig megen udvikling at få fundet ud af, hvordan man gør det, sådan at det også er overkommeligt for virksomhederne, for det skal det selvfølgelig være.

Det skal jo heller ikke være sådan, at virksomheder, der laver 10.000 forskellige produkter, skal sidde og redegøre for, hvor længe hvert enkelt produkt kan leve, hvordan det kan repareres osv., men de skal redegøre for de tanker, ideer og målsætninger, de har for den virksomhed, de driver.

Og så er det jo anført som et problem, at der er for få, der rekvirerer disse regnskaber. Det anser jeg ikke for et stort problem. Jeg tror, at den største værdi i disse regnskaber er, at man overhovedet skal lave dem. Den næste er, at der selvfølgelig er en kommunikation med dem, der er særlig interesserede, og en kommunikation mellem de virksomheder, der laver dem, og så det offentlige. Så det mener jeg ikke er det helt store problem.

Vi er interesserede i at bygge videre på den idé, som den er, vi skal bare have den udbygget, og hvis ministeren allerede har de her tanker i sit hoved, at det kan omfatte områder, som slet ikke hører ind under Miljøministeriet, så mener jeg, at vi må have det skrevet ind, og at vi i hvert fald har til hensigt at dyrke og udvikle de områder og få det formuleret deri. Det hører med, for at vi skal stemme for det.

Thorkild B. Fransaard (FRI):

Frihed 2000 har ikke været med til at støtte lovforslaget om indførelse af grønne regnskaber. Men nu er de grønne regnskaber kommet, og vi tror ikke på, at de kan afskaffes, ikke på nuværende tidspunkt. Men vi er stadig væk af den opfattelse, at det er en fejl, de blev indført.

Jeg ved godt, at det nu siges fra mange sider, også i mange rapporter, at det har været en succes. Jeg vil gerne spørge om, hvem det har været en succes for.

Jeg ved godt, at der er nogle i toppen af dansk erhvervsliv, der udtaler, at der er nogle erhverv, der får glæde af det. Det skal jeg selvfølgelig heller ikke kunne afvise, men jeg stiller mig tvivlende over for, hvor stor en promille det drejer sig om:

Men det har været en succes for bureaukratiet, det har været en succes for, at der rigtigt er blevet sat gang i, at der er nogle, der udfylder nogle papirer, og det har været en succes for det offentlige, så de måske kan få lidt mere kontrol med virksomhederne.

Vi er af den opfattelse, at virksomhederne hver eneste dag og i mange år har kæmpet for at bruge så lidt råmateriale som muligt, bruge så lidt energi som muligt, bruge så lidt olie som muligt, og så lidt – noget, der altid bliver nævnt – kemiske stoffer som overhovedet muligt. Det koster så mange penge, at der ikke er én, der bruger ét gram mere, end det er nødvendigt.

Hvis der er nogen, der bruger noget af det ulovlige, skal de selvfølgelig straffes for det. Der er ingen diskussion om det, hvad enten